

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 6PP/81/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121010364
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Fiala
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2021:3121010364.2

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v trestnej veci odsúdeného A. D., H.. XX. XX. XXXX v O., trvale bytom Z. Z. XXX/XX, t. č. v ÚVTOS a ÚVV Ilava, o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom v ÚVTOS a ÚVV Ilava dňa 04. novembra 2021, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Fialu a prísediacich Violy Bakošovej a Vincenta Bezdedu takto

rozhodol:

I. Podľa § 66 ods. 1, ods. 2 a § 67 ods. 1 Tr. zákona v spojení s § 415 ods. 1 Tr. poriadku sa odsúdený A. D., H.. XX. XX. XXXX, podmiennečne prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 3T/271/2012 zo dňa 11. 01. 2013 v spojení s uznesením Okresného súdu Galanta sp. zn. 3T/271/2012 zo dňa 26. 06. 2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3Tos/177/2013 zo dňa 05. 11. 2013 a rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 29T/30/2015 zo dňa 17. 06. 2015.

II. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona určuje odsúdenému skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky.

odôvodnenie:

Dňa 01. 04.2 021 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného A. D., H.. XX. XX. XXXX, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Zo skráteného výpisu klienta (č. I. 7) a z priložených rozhodnutí súd zistil, že odsúdený bol vo výkone trestu odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (pôvodne minimálny stupeň stráženia), ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 3T/271/2012 zo dňa 11. 01. 2013 (č. I. 26) v spojení s uznesením Okresného súdu Galanta sp. zn. 3T/271/2012 zo dňa 26. 06. 2013 (č. I. 22) v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3Tos/177/2013 zo dňa 05. 11. 2013 (č. I. 24), a to pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zákona, na ktorého výkon nastúpil dňa 03. 04. 2014 a ktorý administratívne vykonal dňa 03. 04. 2016.

Následne nastúpil na výkon trestu odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov, so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 29T/30/2015 zo dňa 17.06.2015 (č. I. 10), a to pre I. obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Tr. zákona, ktorý má predpokladane vykonať dňa 03. 04. 2023.

Uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 30Nt/116/2015 zo dňa 26. 08. 2015 (č. I. 9) bol odsúdenému určený spoločný spôsob výkonu postupne uložených trestov odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Lehota na podanie návrhu o podmienčné prepustenie odsúdenému plynie podľa skráteného výpisu klienta od dňa 03. 11. 2020.

V zaslanom hodnotení na odsúdeného (č. I. 6) ÚVTOS a ÚVV Ilava uviedol, že: „Odsúdený bol do výkonu trestu odňatia slobody predvedený zo slobody dňa 03.04.2014

do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov. Menovanému bol dňa 26.08.2015 určený spoločný spôsob výkonu trestu odňatia slobody postupne uložených trestov sprísnením do ústavu so stredným stupňom stráženia. Do tunajšieho ústavu bol odsúdený premiestnený na ďalší výkon trestu odňatia slobody dňa 16.09.2015.

Po absolvovaní nástupného oddielu dňa 22.09.2015 bol umiestnený do oddielu

s diferenciačnou skupinou „B“. Dňa 27.11.2020 bol na základe nadchádzajúceho termínu možnosti podania žiadosti o podmienčné prepustenie a predpokladaného odporúčania

k podmienčnému prepusteniu zo strany ústavu zaradený do výstupného oddielu, kde sa nachádza dodnes. Správanie a vystupovanie menovaného, ako aj prístup možno

z komplexného hľadiska označiť za pozitívne sa vyvíjajúci. Pokyny a príkazy príslušníkov zboru dlhodobo rešpektuje a plní. Ústavný poriadok a časový rozvrh dňa má osvojený a dodržiava ho. V rámci rešpektovania právnych a spoločenských noriem sa vyskytli spočiatku previnenia súvisiace s nedovoleným dorozumievaním - vykrikovaním. V kolektíve odsúdených je však bez interpersonálnych konfliktov, snaží sa o nekonfliktnosť. Pri styku s inými osobami zachováva zásady slušného správania a vystupovania. Snaží sa o bezproblémový priebeh výkonu trestu. Z komplexného hľadiska možno

konštatovať, že si odsúdený dostatočne uvedomuje dôvody spáchania trestnej činnosti a prevzal zodpovednosť za svoje konanie. Postoj k trestnej činnosti možno identifikovať ako kritický. Aktivít venovaných sa problematike drogových závislostí sa zúčastňuje priemerne. Menovanému bola doposiaľ deväťkrát udelená disciplinárna odmena za dlhodobé pozitívne výsledky dosahované pri plnení pracovných povinností. Disciplinárny trest nemá evidovaný. Dňa 02.12.2020 bol zaradený

do intenzívneho Základného resocializačného a výchovno - vzdelávacieho programu v rámci výstupného oddielu, ktorý menovaný absolvoval. Možno konštatovať, že bol pasívnejším členom, reagoval zväčša na vyzvanie. Jeho účasť na stretnutiach bola pravidelná. Skupinové pravidlá dodržiaval. Jeho postoj k skupine a prístup bol hodnotený neutrálne. Odsúdený má snahu svoj voľný čas tráviť aktívnym spôsobom. Väčšinou sa zúčastňuje na kultúrno -osvetovej činnosti (besedy, prednášky), z čoho vyplýva,

že si vytvára pozitívny postoj k daným aktivitám. Ústavnú knižnicu nenavštevuje, avšak venuje sa čítaniu dostupnej tlače (noviny, časopisy, lúšti krížovky). Do krúžkovej činnosti sa nezapojil, ani o ňu neprejavil záujem. Právo na vychádzky využíva, kde sa venuje individuálnej športovej činnosti. Do aktivít s proti drogovou osvetou sa zapája, nevyužíva však ponuku plnohodnotne. Do upratovacích prác

v rámci činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného na cele a sektore sa zapája aktívne. Ďalších aktivít, besied a prednášok sa zúčastňuje aj počas umiestnenia vo výstupnom oddiele. Odsúdený je takmer počas celého výkonu trestu odňatia slobody pracovne zaradený

s výnimkou prerušenia prác alebo organizačných dôvodov. Bol zaradený na viacerých pracoviskách v ústave, kde si dlhodobo plní svoje povinnosti. Svojím pozitívnym, snaživým a vzorným prístupom si vytvoril podmienky na dlhodobé pracovné zaradenie. Personálom je hodnotený ako svedomitý pracovník, so zodpovedným a príkladným prístupom, niekedy aj

nad rámec svojich pracovných povinností. Menovaný je slobodný, bezdetný, vyživovaciu povinnosť nenahlásil. Kontakt dlhodobo udržiava všetkými dostupnými formami, avšak najmä formou telefonovania a korešpondencie s matkou, nevlastným otcom a bratmi. Počas ostatného roku kontakt formou návštev takmer nevyužil (ojedinele - jedenkrát),

s prihliadnutím aj na protiepidemiologickú situáciu. Alternatívnu formu kontaktu „Skype návštevy“ nevyužíva. Predchádzajúci vzťah s družkou ukončil z dôvodu dlhého výkonu trestu odňatia slobody. Po ukončení výkonu trestu odňatia slobody chce ísť bývať do miesta trvalého bydliska matky. Blízki mu vyjadrujú podporu. Možno uviesť, že odsúdený počas umiestnenia vo výstupnom oddiele bol vedený sociálnym pracovníkom, psychológom, sociálnou kurátorkou, ako aj ďalším personálom v možnostiach plynulého prechodu do občianskeho života, v čom bol pasívnejší, vyjadroval, že údajne má všetko zabezpečené a nepotrebuje dodatočnú pomoc. Počas kontaktu menovaný dodržiava zásady slušnosti a korektnosti. Odsúdený z hľadiska komplexnosti čiastočne participuje na plnení hlavných cieľov stanovených v programe zaobchádzania. Je však nutné poukázať na menovaného nejednoznačné osobnostné predpoklady z hľadiska vyššej recidívy, vysokého rizika recidívy trestnej činnosti, ako aj na to, že odsúdený má nariadené ochranné liečenie protitoxikomanické ústavnou formou, ktoré ešte neabsolvoval, avšak vyjadruje záujem o jeho vykonanie. Menovaný má taktiež nariadený ochranný

dohľad v trvaní jedného roka. Resocializačná prognóza je hodnotená ako nepriaznivá na základe vysokého rizika recidívy trestnej činnosti. Trestná minulosť odsúdeného, vid'. skrátený výpis klienta. Vzhľadom na uvedené skutočnosti možno konštatovať, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie a odporúčam jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody s dohľadom.“

Z odpisu registra trestov (č. I. 8) a z obsahu spisu vyplynulo, že odsúdený bol doposiaľ 6-krát súdne trestaný, pričom vo výkone trestu odňatia slobody je po 3-krát.

Zástupca ÚVTOS a ÚVV Ilava na verejnom zasadnutí uviedol, že súhlasí s písomným hodnotením a zároveň dodal, že od vypracovania nedošlo k žiadnym zmenám.

Odsúdený na verejnom zasadnutí požiadal o podmienené prepustenie poukázal pritom, že sa snažil splniť všetko aby bol odporučený.

Na podklade takto vykonaného dokazovania Okresný súd Trenčín Uznesením sp.zn. 6PP/81/2021 zo dňa 31.5.2021 návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie vyhovel a určil odsúdenému skúšobnú dobu v trvaní 3 roky.

Krajský súd V Trenčíne Uznesením sp.zn. 3Tos/80/2021 zo dňa 20.9.2021 podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil vyššie uvedené uznesenia Okresného súdu Trenčín v celom rozsahu a uložil okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Vo svojom rozhodnutí krajský súd okresnému súdu vytkol, že

- okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia vôbec nevysvetlil, ako sa vysporiadal s recidívou odsúdeného. Riadne vysporiadanie sa s uvedenou otázkou vyvstáva do popredia najmä s poukazom na konštatované vysoké riziko recidívy v hodnotení riaditeľa ústavu, ktoré konštatovanie rizika recidívy sa na druhej strane javí ako rozporné s odporučením riaditeľa vyhovieť žiadosti odsúdeného,
- nevysvetlil, ako na prípad odsúdeného aplikoval aj ustanovenie § 66 ods. 2 Tr. zák. (zákonná povinnosť súdu prihliadať aj na to, v akom ústave odsúdený trest vykonáva), keď navyše poukázal na preradenie odsúdeného v rámci diferenciačnej skupiny, ktoré preradenie nemá oporu v spisovom materiáli, čo odsúdený namieta vo svojom vyjadrení,
- krajský súd poukázal tiež na skutočnosť, že odsúdený dosiaľ nevykonal nariadené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, súd vyvodil závery v tejto odbornej otázke bez toho, aby mal k tomu podklady odborníka a bez toho, aby si zadovážil aspoň znalecký posudok, na podklade ktorého by vôbec poznal odborné dôvody, pre ktoré bolo odsúdenému uložené protitoxikomanické ochranné liečenie ústavnou formou
- pokiaľ okresný súd poukazoval na sociálne zázemie odsúdeného, krajský súd považoval tento poukaz za nedostatočný pre odôvodnenie záveru okresného súdu o opodstatnenosti možného očakávania vedenia riadneho života odsúdeného. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia nevyplývajú žiadne skutkové zistenia, ktoré by svedčili o kvalitatívne nových skutočnostiach, neexistujúcich ako pred spáchaním trestnej činnosti, tak aj pred nástupom odsúdeného do výkonu trestu a ktoré by boli schopné do takej miery ovplyvniť správanie odsúdeného, že by prakticky eliminovali riziko recidívy odsúdeného,
- uložil okresnému súdu zadovážiť si spisový materiál, na základe ktorého odsúdený vykonáva uložené tresty odňatia slobody.

Podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmienené prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka a ak ide o odsúdeného na dvadsaťpäť rokov alebo na doživotie, po uplynutí troch rokov od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona súd môže odsúdeného podmienené prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

- a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,
- b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,
- c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Tr. zákona ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmienčne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa ods. 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

Podľa § 66 ods. 4 Tr. zákona ak ide o podmienčné prepustenie podľa ods. 1 písm. c), kontrolu technickými prostriedkami možno skončiť najskôr po uplynutí doby, ktorá zodpovedá dvom tretinám uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 67 ods. 1 Tr. zákona osoba odsúdená za obzvlášť závažný zločin alebo osoba odsúdená na trest odňatia slobody podľa § 47 ods. 2 okrem osoby odsúdenej na doživotie môže byť podmienčne prepustená až po výkone troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona pri podmienčnom prepustení súd určí skúšobnú dobu na jeden rok až sedem rokov; skúšobná doba sa začína podmienčným prepustením odsúdeného. Súd môže zároveň nariadiť probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere do troch rokov a ustanoviť mu primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4. Ak ide o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo na doživotie, súd určí skúšobnú dobu na desať rokov a súčasne nariadi probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere do piatich rokov a ustanoví mu primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4. Podmienčne prepustený je povinný podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami, ak je takáto kontrola nariadená. Nariadiť kontrolu technickými prostriedkami možno, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu. Skúšobná doba neplynie počas výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody a počas výkonu väzby.

Po zrušení veci krajským súdom okresný súd zabezpečil spisy v trestný veciach, v ktorých odsúdený aktuálne vykonáva trest odňatia slobody a vo veci opätovne nariadil verejné zasadnutie.

Na verejnom zasadnutí súd upovedomil procesné strany, že sú k dispozícii spisy týkajúce sa odsúdeného a umožnil procesným stranám nahliadnuť do spisov a urobiť návrhy na vykonanie dokazovania. Prokurátor ako aj obvinený toto právo nevyužili a uviedli, že nemajú žiadne návrhy na oboznámenie pripojených spisov.

Odsúdený vo svojej výpovedi na verejnom zasadnutí uviedol: „Myslím, že hodnotenie mám dostatočne za tých 7 rokov, mám čistú kartu, niekoľkokrát som disciplinárne odmenený, nebol som potrestaný za žiadny skutok, ktorý by som spáchal. Chcem poukázať, že nebol som nikdy preradený z diferenciačnej skupiny C do skupiny B.“

Otázka predsedu senátu: „Viete vysvetliť súdu, z akého dôvodu stále vykonávate trest odňatia slobody v druhom stupni stráženia?“

Odpoveď odsúdeného: „Rozmýšľal som nad tým, že požiadam do jednotky, nakoľko ja som šiel z jednotky do dvojky a zo skúseností v jednotke som zistil, že pri preradení z dvojky do jednotky, keď si dvojkár v jednotke podá pp-čko a pri rozhodovaní na súde mu viac menej všetko zamietajú, pretože prišiel z dvojky do jednotky.“

Otázka predsedu senátu: „Viete súdu ozrejmiť, čo Vás viedlo k opätovnému páchaniu úmyselnej trestnej činnosti, napriek tomu, že už predtým ste bol vo výkone trestu odňatia slobody?“

Odpoveď odsúdeného: „Druhýkrát to bolo moje zatknutie, vyplynulo z toho, že bol na mňa podaný zatykač, že som nenastúpil do výkonu trestu ako dlhodobý užívateľ pervitínu som mal pri sebe 7 jedno rázových dávok, na základe toho, že som nenastúpil, tak ma brala kriminálka, čo našla u mňa tých 7 jedno rázových dávok a na tom základe, že som už bol druhýkrát, čo ma chytili a potom zvlášť u mňa doma, tak som fetoval doma, oni ma potom vydali, našli toto u mňa a dali mi trestnú sadzbu 10-15 kvôli tomu, že som bol druhýkrát za drogy trestaný. Mal som u seba ako užívateľ drog drogu.

Otázka predsedu senátu: „Už ste absolvoval liečbu?“

Odpoveď odsúdeného: „O absolvovanie liečby som žiadal dvakrát, dvakrát som bol na súde v Galante, kde pán sudca a pani psychiatricka čo ma má na starosti mi povedali, že moje liečenie je naplánované na rok 2022, tak som sa opýtal sudcu, že či to má nejaký vplyv na moje podmienené prepustenie, aj psychiatricka aj sudca mi povedali, že súd by sa tým nemal zaoberať.“

Otázka predsedu senátu: „Sú nejaké kvalitatívne zmeny vo Vašom sociálnom zázemí?“

Odpoveď odsúdeného: „Ak by ma prepustili, mám sa kam vrátiť, mám trvalý pobyt. So začiatkom by mi pomohol starší brat a rodičia.,,

Zástupca ústavu na verejnom zasadnutí uviedol, že od vypracovanie hodnotenia došlo k zmena, odsúdenému boli udelené dve disciplinárne odmeny. Prvá bola pochvala, že odsúdený sa nechal zaočkovať a druhá odmena bola povolenie prijatia balíka do 5 kg za dohodobo pozitívne dosahovanie pracovných výsledkov na pracovisku.

Zo spisu Okresného súdu v Galante sp.zn. 3T/271/2021 boli oboznámené rozsudok 3T/271/2012-44 č. l. 44-45, uznesenie o neosvedčení č. l. 57-58, uznesenie Krajského súdu TT 3Tos/177/2013 č. l. 72-73, nariadenie výkonu trestu č. l. 75, uznesenie č. l. 82, priestupková správa č. l. 25, správa č. l. 27, správa č. l. 28, hodnotenie obce č. l. 29. Z uvedených listín vyplynulo, že odsúdený bol v tomto trestnom konaní uznaný za vinného zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Trestného zákona, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov so skúšobnou dobou v trvaní 3 rokov za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho právaním v skúšobnej dobe. Následne bol odsúdenému výkon tohto trestu nariadený z dôvodu, že probácia u odsúdeného neplnila svoj účel a skúšobnej dobe podmienené odsúdenia sa dopustil 2x trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, keďže riadil motorové vozidlo v čase uloženia zákazu. Odsúdený bol uznaný za vinného pre prechovávanie injekčnej striekačky s obsahom metamfetamínu s hmotnosťou 729 mg s priemernou koncentráciou 80,3 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 585 mg absolútneho metamfetamínu a plastového vrečka s obsahom metamfetamínu s hmotnosťou 22 mg s priemernou koncentráciou 79 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 17 mg absolútneho metamfetamínu. Odsúdenému bola priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, že k trestnému činu sa priznal a trestný čin úprimne oľutoval.

Zo spisu Okresného súdu v Galante sp.zn. 23T/30/2015 súd oboznámil rozsudok č.l. 351-354 a záver Znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria č. 26/2014 a 46/2014 zo dňa 29.7.2014 vypracovaného znalcami Z. Z. O. B. Z.. L. X.. Z rozsudku vyplýva, že v danom prípade bola schválená dohoda o vine a treste uzavretá medzi odsúdeným a prokurátorom a odsúdený bol v tomto trestnom konaní uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, za čo mu bol uložený mimoriadne znížený súhrnný a úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, pričom bo zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Galanta sp.zn. 2T/159/2013 zo dňa 11.6.2014. Odsúdenému bolo zároveň uložené ochranné liečenie protitoxikomanické ústavnou formou a ochranný dohľad na dobu jedného roka. Odsúdený bol uznaný za vinného pre prechovávanie 1 ks plastovej injekčnej striekačky s obsahom 903 mg materiálu a nástroje používané pri užívaní drog a znaleckým skúmaním Kriministického a expertízneho ústavu Policajného zboru Bratislava bolo zistené, že zaistený materiál v plastovej injekčnej striekačke zodpovedá 15-58 obvykle jednorazovým dávkam drogy a pre nenastúpenie výkonu trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Galanta sp.zn. 3T/271/2012. Odsúdenému boli priznané poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), m) Tr. zákona a to, že k trestným činom sa priznal a úprimne ich oľutoval a sám oznámil trestný čin príslušným orgánom. Z oboznámeného znaleckého posudku vyplýva, že odsúdený A. D. netrpí duševnou poruchou v pravom slova zmysle. Je u neho prítomná závislosť od metamfetamín. U A. D. v extramurálnom,

nechránenom prostredí je prítomná túžba získať drogu, nárast tolerancie, trvalé užívanie, dávanie prednosti užívania drogy pred inými aktivitami a povinnosťami. Taktiež sú v jeho prípade prítomné tieto dôsledky - justičný postih, disharmonické vzťahy s príbuznými, nezamestnanosť, disociálne správanie, depravácia osobnosti (odbúranie vyšších citov dôsledkov užívania metamfetamínu), defektný chrup. Duševný stav obvineného v čase spáchania trestného činu neovplyvnil jeho konanie vo forenzne významnej miere, jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti neboli zmenené. Nebola zistená žiadna psychotická porucha, ťažká intoxikácia metamfetamínom, ťažký odvykací stav a ani iná porucha, ktorá by mala vplyv na jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti. V čase spáchania trestného činu jednoznačne mohol rozpoznať závažnosť svojho konania, rozpoznať nebezpečnosť svojho konania pre spoločnosť a svoje konanie mohol ovládať. U obvineného je prítomná závislosť od metamfetamínu. Závislosť od alkoholu a ani iných psychoaktívnych látok zistená nebola. K závislosti je parciálne kritický, má tendenciu ju bagatelizovať a racionalizovať. Avšak si je vedomý svojho správania počas intoxikácie metamfetamínom. U obvineného sa nejedná o narušenie osobnosti alkoholom, keďže nebola zistená závislosť od alkoholu. Avšak je zjavná depravácia osobnosti pri závislosti od metamfetamínu, pre ktorú je charakteristické odbúranie vyšších citov (etických, estetických, intelektuálnych...). U obvineného navrhujeme protitoxikomanickú liečbu ústavnou formou. Máme za to, že napriek parciálnej kritickosti a absencie motivácie, že táto liečba by mohla byť prínosná predovšetkým v zmotivovaní menovaného pre abstinenciu a pochopení, že táto je pre neho jedinou vhodnou alternatívou. Pobyť obvineného na slobode z psychiatrického hľadiska nie je pre spoločnosť nebezpečný.

Súd po oboznámení sa so spisovým materiálom, predovšetkým s návrhom o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, hodnotením ústavu, skráteným výpisom klienta a odpisom registra trestov zistil, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (lehota na podanie návrhu o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody), a taktiež bola u neho splnená podmienka materiálna. Na tomto základe preto dospel k záveru, že jeho návrh je s poukazom na § 66 ods. 1 Tr. zákona dôvodný.

Z tohto ustanovenia vyplýva, že predpokladom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je kumulatívne splnenie troch podmienok, a to tých, že odsúdený vykonal už potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody, vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t. j. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Citované ustanovenie vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia polepšenia odsúdeného, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov, s prihliadnutím na účel trestu. Pri rozhodovaní sa prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to v akom ústave odsúdený vykonáva trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o splnenie prvej zákonnej (formálnej) podmienky, je pravdou, že odsúdený už vykonal potrebnú pomernú časť z výmery postupne uložených trestov odňatia slobody.

Čo sa týka druhej zákonnej (materiálnej) podmienky, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje svoje polepšenie, a to schopnosťou viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu odňatia slobody, tak sa v danom prípade táto podmienka tiež javila ako splnená.

Konkrétne súd prihliadol na v podstate kladné hodnotenie, z obsahu ktorého vyplynulo, že odsúdený I. je kritický k spáchanej trestnej činnosti, II. zapájal sa do činností zameraných na drogovú problematiku, III. bol celkom 9-krát disciplinárne odmenený, IV. bol pracovne zaradený, svoje povinnosti si plnil, a to niekedy aj nad rámec, V. absolvoval výstupný oddiel. VI. od ostatného rozhodovania súdu odsúdenému boli udelené ďalšie dve disciplinárne odmeny.

Pokiaľ ide o zistené nedostatky (nedovolené dorozumievanie - vykrikovanie), tie nepovažoval súd za dôvod, pre ktorý by mohol konštatovať nesplnenie druhej podmienky na podmiennečné prepustenie. Ide totiž o nezávažné verbálne previnenia z počiatku výkonu trestu odňatia slobody, ktoré sa následne už

neopakovali a teda vzhľadom na značný odstup času tieto previnenia nemôžu mať žiadnu relevanciu pre rozhodovanie súdu o podmienených prepustením.

V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že trest odňatia slobody plní výchovný účel, čo znamená, že odsúdený vstupuje do výkonu trestu ako nenapravená osoba, ktorá nedodržiava zákonné a spoločenské pravidlá, pričom účelom trestu je dosiahnuť, aby sa takáto osoba polepšila a začala tieto pravidlá dodržiavať.

Vzhľadom ku skutočnosti, že uvedené previnenia sa počas ďalšieho výkonu trestu už neopakovali, pričom odsúdený sa nedopúšťal ani iných previnení voči ústavnému poriadku, je namieste konštatovať, že u odsúdeného trest splnil svoj účel a došlo u neho k polepšeniu.

Vo zvyšku je hodnotenie správania odsúdeného ústavom pozitívne. Sám ústav konštatuje, že správanie a vystupovanie odsúdeného, ako aj jeho prístup možno z komplexného hľadiska označiť za pozitívne sa vyvíjajúci, pokyny a príkazy príslušníkov zboru odsúdený dlhodobo rešpektuje a plní, jeho postoj k trestnej činnosti možno identifikovať ako kritický.

Splnená bola aj tretia z citovaných podmienok, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode a neexistencia príliš veľkého rizika jeho recidívy.

Pokiaľ ide o úlohy, ktoré krajský súd uložil okresnému súdu vo svojom zrušujúcom rozhodnutí, :

Z hodnotenia ústavu vyplýva vysoké riziko recidívy odsúdeného.

Riziko recidívy bolo stanovené prostredníctvom nástroja CRA. Súd však poukazuje na skutočnosť, že obsah CRA (vrátane manuálu pre hodnotiteľov) je dôverný (chránený autorským právom, resp. obchodným tajomstvom) a bez súhlasu zodpovedného riešiteľa ho nemožno sprístupniť. Pokiaľ ide o oprávnený orgán (súd), v rámci hodnotenia resocializačnej prognózy konkrétneho odsúdeného sa sprístupní len výsledok podľa kalibrovaného súčtu jednotlivých položiek. Je následne vecou oprávneného orgánu, či bude na výsledok stanovený diagnostickým nástrojom zboru prihliadať.

Súd tak konštatuje, že nemá možnosť preskúmať na podklade akých skutočností bolo riziko recidívy odsúdeného prostredníctvom nástroja CRA stanovené, resp. či bolo stanovené správne.

Z hodnotenia ústavu možno zistiť len to, že u odsúdeného je vysoké riziko recidívy dané z hľadiska vyššej recidívy a z dôvodu, že odsúdený má nariadené ochranné liečenie protitoxikomanické ústavnou formou, ktoré ešte neabsolvoval.

Pokiaľ ide o otázku recidívy z vykonaného dokazovania vyplýva (súd neprihliada na odsúdenie, pri ktorom sa na odsúdeného zo zákona hľadí, akoby nebol odsúdený), že odsúdený bol v minulosti uznaný za vinného v 2 prípadoch z trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, z dôvodu vedenia motorového vozidla v čase uloženého zákazu činnosti. Ide tak o menej závažné trestné činy s relatívne nízkymi trestami, keďže ide o prečiny.

V prípade ďalších dvoch odsúdení ide o trestné činy, pre ktoré odsúdený aktuálne vykonáva trest odňatia slobody. Spolu pritom ide o dlhoročný trest odňatia slobody.

Z vykonaného dokazovania pritom vyplýva, že pred výkonom trestu odňatia slobody v tomto prípade nebolo na odsúdeného pôsobené výchovným účinkom nepodmienečného trestu odňatia slobody v dvoch prípadoch, ale iba jedným nepodmienečným trestom odňatia slobody vo výmere 4 mesiace.

Podľa názoru súdu z uvedeného bez ďalšieho nemožno vyvodiť, že by bolo v prípade odsúdeného riziko recidívy, vzhľadom na aktuálne vykonávaný dlhoročný trest odňatia slobody a dobu, ktorú z tohto trestu vykonal, príliš vysoké.

Pokiaľ ide o skutočnosť, že odsúdený doposiaľ nevykonal nariadené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, z oboznámeného znaleckého posudku, ktorý bol vypracovaný v trestnej veci, v ktorej mu bolo predmetné liečenie uložené vyplýva, že u odsúdeného bola zistená závislosť od

metamfetamínu, pričom pobyt obvineného na slobode z psychiatrického hľadiska nie je pre spoločnosť nebezpečný.

Od uvedeného zistenia pritom uplynul značný čas a to viac ako 7 rokov, počas ktorej doby odsúdený núteno abstinoval. Je nepochybné, že žiadne ústavné liečenie by takúto dlhú dobu neprebiehalo.

Pokiaľ ide o zistenú závislosť odsúdeného, súd poukazuje na skutočnosť, že na hodnotení odsúdeného pre účely podmieneného prepustenia sa napriek tomu, že je podpísané iba riaditeľom ústavu podieľa aj psychológ, ktorý k hodnoteniu pripája svoje stanovisko. Toto hodnotenie tak v sebe obsahuje aj zhodnotenie tohto rizika recidívy zo strany odborníka.

V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že zo znaleckého posudku a ostatného vykonaného dokazovania nevyplýva, že by závislosť odsúdeného bola primárne rizikom pre spoločnosť. Odsúdený totiž nevykonáva tresty odňatia slobody za skutky, v ktorých by vystupoval nejaký poškodený, alebo ktorým by spoločnosti vznikla nejaká škoda. Uvedená závislosť je tak primárne nebezpečná pre odsúdeného, ktoré je aktuálne výrazne znížená vzhľadom na aktuálnu dlhoročnú abstinenciu odsúdeného.

To, že odsúdený napriek dlhoročnému trestu doposiaľ nevykonal liečenie, pritom nemožno pripísať na ľarchu odsúdeného. Ide totiž o pochybenie štátu.

Vyhodnotením uvedených skutočností dospel súd k záveru, že neabsolvovanie liečenia odsúdeným počas výkonu trestu odňatia slobody nemôže byť dôvodom, ktorým by v tomto prípade bolo možné bez ďalšieho odôvodniť zamietnutie návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie.

Z ustanovenia § 66 ods. 2 Tr. zák. vyplýva povinnosť súdu prihliadať aj na to, v akom ústave odsúdený trest vykonáva.

Uvedené ustanovenie síce ukladá súdu povinnosť prihliadnuť aj na to, v akom ústave odsúdený vykonáva trest, avšak nevyklučuje podmienené prepustenie z ústavu so stredným stupňom stráženia. Zo žiadneho zákonného ustanovenia taktiež nevyplýva, že by podmienkou na podmienené prepustenie bolo preradenie do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Súd pritom nezistil žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať z tohto pohľadu relevanciu vo vzťahu k rozhodovaniu o návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie ako napríklad, že by odsúdenému bol v blízkej minulosti zamietnutý návrh na preradenie do nižšieho stupňa stráženia a ústav by podmienené prepustenie odsúdeného neodporúčal alebo, že by v prípade odsúdeného došlo počas výkonu trestu k preradeniu do ústavu s vyšším stupňom stráženia ako mu bol pôvodne nariadený a v tomto ústave naďalej vykonával trest bez toho, aby požiadal o preradenie späť do ústavu s nižším stupňom stráženia.

V tejto súvislosti súd zohľadňoval skutočnosť, že ústav podmienené prepustenie odsúdeného odporúča, z čoho možno nepochybné vyvodiť záver, že odsúdený spĺňa podmienky aj na preradenie do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Pokiaľ ide o sociálne zázemie odsúdeného, súd na podklade vykonaného dokazovania nezistil, že by v prípade odsúdeného došlo k takým zmenám, ktoré by svedčili o kvalitatívne nových skutočnostiach, neexistujúcich ako pred spáchaním trestnej činnosti, tak aj pred nástupom odsúdeného do výkonu trestu.

Z hodnotenia ústavu však vyplýva, že odsúdený dlhodobo udržiava kontakt všetkými dostupnými formami s matkou, nevlastným otcom a bratmi, a po ukončení výkonu trestu odňatia slobody by mal ísť bývať do miesta trvalého bydliska matky. Blízky mu pritom vyjadrujú podporu. Z uvedeného vyplýva, že odsúdený nie je sociálne vylúčenou osobou, ktorá skutočnosť by riziko recidívy výrazne zvyšovala.

Súd považuje z hľadiska rizika recidívy za dôležité, ak má odsúdený sociálne zázemie a ak mu jeho blízki vyjadrujú podporu. Uvedená skutočnosť je dôležitá z hľadiska úspešnosti návratu do spoločnosti, najmä bezprostredne po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko odsúdený sa má v prípade akýchkoľvek problémov možnosť obrátiť sa na jemu blízke osoby, ktoré mu môžu poskytnúť potrebnú, či už finančnú, morálnu alebo akúkoľvek inú pomoc. Hoci je pravdou, že nemožno hovoriť o tom, že

by u odsúdeného došlo k nejakým kvalitatívne novým skutočnostiam vo vzťahu k sociálnemu zázemiu, súd poukazuje na skutočnosť, že z vykonaného dokazovania ani hodnotenia ústavu nevyplýva, že by sa odsúdený v prípade podmieneného prepustenia vracal do nejakého rizikového prostredia, ktoré by prípadne riziko recidívy odsúdeného mohlo zvyšovať.

Pokiaľ ide o povahu spáchanej trestnej činnosti, z obsahu odsudzujúcich rozhodnutí vyplynulo, že odsúdený je vo výkone trestu najmä pre drogovú trestnú činnosť, prechovávanie metamfetamínu. Formálne ide v jednom prípade o zločin a v druhom prípade o obzvlášť závažný zločin.

Aktuálny Trestný zákon (300/2005 Z.z) na rozdiel od predchádzajúceho Trestného zákona (140/1961 Zb.) napriek tomu, že v zmysle judikatúry Ústavného súdu SR, je potrebné Slovenskú republiku chápať ako materiálny právny štát, zaviedol formálne chápanie zločinu. Trestný zákon č. 140/1961 Zb. totiž v ustanovení § 88 obsahoval tzv. materiálny korektív, podľa ktorého na okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, bolo možné prihliadnuť len vtedy, ak pre svoju závažnosť podstatne zvyšovala stupeň nebezpečnosti činu pre spoločnosť. Aktuálny trestný zákon takýto materiálny korektív neobsahuje.

V trestnej veci Okresného súdu v Galante sp.zn. 23T/30/2015 bol odsúdený uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu v kvalifikovanej skutkovej podstate iba z dôvodu, že bol už za taký čin odsúdený.

Hoci bol odsúdený v oboch prípadoch uznaný za vinného z prechovávania metamfetamínu nie je vlastnú potrebu, teda vo svojej podstate podľa právnej kvalifikácie za dílerstvo, ani v jednom prípade nebol odsúdený za to, že by metamfetamín či už predal, dal alebo poskytol inej osobe.

Rozhodnutia, ktorými bol odsúdený uznaný na vinného súd rešpektuje, avšak podľa názoru súdu je potrebné z hľadiska povahy trestnej činnosti prihliadnuť aj na skutočnosť, že judikatúra súdov sa časom mení, resp. dochádza k určitému posunu v rozhodovacej činnosti súdov, resp. rozhodovacia činnosť súdov nie je jednotná.

V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že odsúdený bol v jednom prípade uznaný za vinného z prechovávanie metamfetamínu s hmotnosťou 751 mg a v druhom prípade s hmotnosťou 903 mg.

Z rozhodnutia NS SR uverejneného v zierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR č. 2/2019 vyplýva, že I. Obvykle jednorazová dávka na použitie v zmysle § 135 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona (ako nie individuálny, ale bežný konzumný priemer*) sa, na základe poznatkov o užívateľskej praxi, určuje ako bežne jednorazovo používané množstvo finálneho materiálu, obvyklým spôsobom aplikovateľného konečným užívateľom - teda nie podľa množstva tzv. účinnej látky v posudzovanom materiáli.

Je nepochybné, že aktuálne nie je ustálená konštantná a jednotná judikatúra vo vzťahu k definícii „obvykle jednorazovej dávky“ metamfetamínu, z hľadiska množstva finálneho materiálu. K uvedenej otázke pritom nie je k dispozícii zjednocujúce stanovisko Najvyššieho súdu SR. Krajský súd v Bratislave na príklad za jednorazovú dávku metamfetamínu považuje 100 mg. Z tohto pohľadu by konanie odsúdeného bolo možné kvalifikovať v oboch prípadoch ako prečin podľa § 171 ods. 2 Tr. zákona.

Súd tak síce rešpektuje, že odsúdený bol uznaný za vinného v jednom prípade za zločin a v druhom prípade dokonca za obzvlášť závažný zločin, ale vyššie uvedené skutočnosti súd zohľadnil z hľadiska posudzovania povahy trestných činov, pre ktoré odsúdený vykonáva trest odňatia slobody.

Súd pri hodnotení tretej podmienky prihliadol na to, že odsúdený vo výkone trestu preukázal svoje polepšenie, bol celkom 11-krát disciplinárne odmenený, pričom od posledného rozhodovania súdu pribudli odsúdenému dve disciplinárne odmeny.. Odsúdený má zároveň vytvorené riadne pracovné návyky, keď bol vo výkone trestu pracovne zaradený, za čo bol aj viackrát disciplinárne odmenený. Z hodnotenia ústavu tiež vyplynulo, že odsúdený má vybudované aj náležité sociálne zázemie, keď počas doby výkonu trestu udržiaval kontakt s primárnou rodinou (matka, nevlastný otec a brat). Z hodnotia vyplynulo, že rodina ho podporuje. Z uvedeného súd vyvodil, že v prípade prepustenia odsúdeného na slobodu ten nebude vzhľadom k jeho vybudovaným pracovným návykom a sociálnemu zázemiu odkázaný na páchanie trestnej činnosti v prípade zabezpečovania si svojich základných životných

potrieb (ubytovanie, strava). Nakoniec odsúdený je v súčasnosti kritický k trestnej činnosti, pričom počas doby výkonu trestu sa venoval aj otázkam súvisiacich s drogovou osvetou, čo súd ocenil najmä s ohľadom na spáchanú trestnú činnosť. Možno konštatovať, že čas strávený vo výkone trestu odňatia slobody využil k premene svojich osobnostných čŕt, ktoré ho viedli k spáchaniu trestnej činnosti.

Pri svojom rozhodovaní súd zohľadnil aj skutočnosť, že odsúdený z celkového dlhoročného trestu vo výmere 9 rokov vykonal cca 7 a pol roka, pričom zvyšok trestu predstavuje menej ako rok a pol.

Súd zároveň v prospech odsúdeného vyhodnotil aj skutočnosť, že sa v oboch prípadoch k spáchaniu skutkov priznal a úprimne ich oľutoval, pričom v prípade obzvlášť závažného zločinu dokonca sám oznámil trestný čin príslušným orgánom.

Po vyhodnotení všetkých vyššie uvedených skutočností jednotlivo ako aj vo svojom súhrne, nie iba čisto formálne a mechanicky, ale materiálne, sa súd stotožnil so záverom hodnotenia ústavu, ktorý odporučil odsúdeného podmienčne prepustiť. Súd len dodáva, že pri rozhodovaní o návrhu o podmienčné prepustenie, primárne vychádza zo záverov hodnotenia ústavu, pretože iba osoby podieľajúce sa na prevýchove odsúdeného, môžu podať objektívny obraz o stupni nápravy. V danom prípade súd nezistil iné skutočnosti, ktoré by záver hodnotenia ústavu ako aj jeho odporúčanie spochybňovali a to aj napriek vysokému riziku recidívy zisteného prostredníctvom CRA, ktoré však súd nemôže preskúmať, pričom sa súdu vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti javí ako nesprávne.

Súd vzhľadom k týmto uvedeným skutočnostiam, ako aj vzhľadom na povahu trestného činu a vzhľadom na ústav (stredný stupeň stráženia), v ktorom odsúdený vykonáva uložený trest odňatia slobody, dospel k záveru, že u odsúdeného bola daná dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život.

Z uvedených dôvodov súd vyhovel návrhu odsúdeného o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, keďže odsúdený spĺňal všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie a súčasne určil odsúdenému skúšobnú dobu vo výmere 3 (tri) roky, ktorú vzhľadom na osobné pomery odsúdeného, spáchanú trestnú činnosť a ostávajúcu dobu výkonu trestu odňatia slobody, považoval za dostatočnú.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) pracovných dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť. Ak sa uznesenie vyhlásilo v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok.